

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies octavus et nonus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1865 [erschienen] 1866

Prooemium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72229](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72229)

A liquid incurrerent, et, quod marito destituta fuerat, natorum solatio privaretur; cum autem nullam viam concordiae invenire potuisset, ad Famulam Dei gemebunda accessit, et, antequam cordis sui cogitatum aperiret, ab illa praevienta sui causam adventus valde mirans audivit, cum nec per se, nec per alium quempiam de hac re verbum eidem fecisset; dixit autem ei: Vade: quia cras ante horam tertiam solidam cum inimicis pacem habebis, et sic factum est: nam, illucescente crastino, utriusque partis consanguinei convenientes ante oculos Margaretae mutua inter se pacem statuerunt.

ANNOTATA.

a Schisma ecclesiae ortum est post mortem Gregorii XI, qui Urbano V successit; at anno 1370 Urbanus Avenione sedem statit: an hujus Roma Avenionem discessum, velut schismatis, quod dein seculum est, semen et occasionem consideravit Bertholdus, eaque de causa ab anno 1370 schisma quodammodo inchoatum fuisse existimavit?

B b Vide num. 425 Comment. praevii.

c Anno 1367, die 16 Octobris.

d Quindecim anni illi ab anno circiter 1355 usque ad annum 1370, quo Urbanus V S. Birgittae Regulam approbavit, numerandi sunt. Vide Comment. praev. num. 317 et seq.

e Vide paulo inferius lit. g.

f Carolum Bohemum.

g Anglicus Grimoardi, Urbani V frater, anno 1366 ex episcopo Avenionensi factus cardinalis S. Petri ad Vincula et Lateranensis ecclesiae archiepiscopus.

h Hujus nominis cardinalem creavit Clemens VI anno 1350, defunctum anno 1374: sed nobilis Romani, cui idem nomen fuit, meminit Baluzius in Annotatis in Vitae Pontificum Avenionensium col. 1464. Floruit Rainaldus hic Gregorii XI tempore, idemque hic forte designatur.

i Anno 1370, mense Julio.

k Anno mox dicto.

l Inter Tiberim et viam Ostiensem.

m Rediit Romam Gregorius anno 1377: idem porro legitur in Scedula Nicolai, comitis Nolani, apud Hormann pag. 814. Sed perperam ibi legitur Urbanus VI pro Gregorio XI.

n Electis anno 1378 binis Pontificibus, Urbano VI Romae mense Aprili; Clemente vero VII Fundis mense Septembri, qui Avenione resedit.

o Lib. 6 cap. 110.

p Lib. 3 cap. 10 in Additione.

q Imo potius anno 1372.

r Civitas olim fuit archiepiscopalis in insula Cypro, in qua sita etiam est Famagusta, a Bertholdo paulo ante memorata.

s Medio mense Aprili Famagustam venit; Hierosolymis vero versata est mense Maio ex numm. 346 et 356 Comment. praevii: ex Fragmento autem peregrinationum S. Birgittae apud Hormann mansit illic mensibus quatuor cum dimidio, atque adeo ad mensem Septembrem usque; nisi mensibus 4 cum dimidio substituendi sint menses tres cum dimidio. At lib. 7 Revelationum in titulo capituli 26 legitur Hierosolymis adhuc fuisse die Nativitatis B. Mariae Virginis, seu die 8 Septembris.

t Anno 1368.

u Vide dicta num. 349 Comment. praevii.

x Videtur hic indicari Joannes, Petri regis Octobris Tomus IV.

occisi frater, Eleonorae reginae jussu occisus anno 1375: at ille Cyprii regni coronam haud gessit.

y Eodem, de quo proxime.

z Vide lit. i in Annotatis in cap. 3 lib. 1.

aa Imo Hierosolymae.

bb Anno 1350, ut scribit Vastorius in Vite Aquilonia.

cc Vastenensis dein confessor.

dd Alcastrensi Petro.

ee Egardus dictus Ulphoni, S. Catharinae biographo: sed, inquit Benzelius in Annotatis in Vastorii Vitem Aquiloniam pag. 71, Messenio dictus Gerhardus a Kern.

ff Contigerunt ista Gregorii XI et Urbani VI temporibus: Dum haec in Italia geruntur, inquit Leonardus Aretinus lib. 8 Historiarum Florentinarum, Gregorius Pontifex Romanus, audita Bononiae defectione, quo ruentem Ecclesiae statum repararet, sex millia equitum et quatuor millia peditum Britonum, ferocissimarum gentium, per Galliam scripta, in Italiam misit, cumque iis legatum a latere, quem GEBENNENSEM appellabant; anno nimirum 1375, ut legitur in Vita prima Gregorii apud Baluzium col. 434 et seqq.: Urbani vero VI tempore Silvester Budeus cum duobus millibus Britonum Castrum S. Angeli pro Clemente VII (Gebennensi mox memorato) occupavit, ut scribit Lobineau lib. 12 Historiae Britanniae Minoris ad annum 1379 pag. 427; illud vero dein Romanos post obsidionem fere annuam recepisse, et, licet non omnino, diruisse, scribit Theodoricus Niemius lib. 1 de Schismate cap. 20, addens, id a Bonifacio IX fuisse instauratum.

gg Erici, Magni et Blancae Sueciae regum, ut apparet, filii: etsi enim Ericus in Sueciae regum Serie locum haud habeat; eum tamen regni proceres, veriti, ne ejus pater Magnus regnum persumdaret, in consortium adsciverunt imperii, ut Loccenius narrat ad annum 1360. Sed et Magnus ipse jam inde ab anno 1344 Haconem, seu Haquinum filium natu minimum Norvegiae, natu autem majorem Ericum, Sueciae regem post fata sua destinaverat, dato Bagahusiae diplomate, quod Torfaeus exhibet; ac propterea Bertholdus Haquinum Suecorum regis (nempe designati) fratrem appellasse, existimo.

hh Num recte hic sit ea sedes episcopalis expressa, multum dubito: nec mihi notus est Franciscus e Firmepolitano episcopo factus eremita

LIBER III.

De miraculis post ipsius obitum exhibitis et probatis.

PROEGIUM.

Quemadmodum in brevi Legenda Vitae ipsius recensetur, anno millesimo trecentesimo septuagesimo secundo in crastino sanctae Mariae Magdalenae sanctissima Mater nostra Romae obiit a; et* cum illa optimam partem possideret in caelis, cujus vestigia per contemplationis quietem secuta fuit in terris: corpus autem ejus propter pressuram populi Romani pro devotione ad illud confluentis per dies duos

70 sepeliri

S. Birgittae miracula quaedam, ab ejus morte facta, auctor enarranda suscipit.

* ut

A. BERTHOLODO.

sepeliri non potuit : circa mortem autem mandavit suis, ut post mortem, levato corpore, ad patriam ossa reportarentur. Post mensem igitur levatum est corpus de terra in arca, et, ne fœteret, monialium pars major nares suas claudendo fugerunt in hortum. Hi vero, qui de familia sua erant, verba ejus nullatenus inania, sed veracia existimantes, arca fiducialiter aperta, præter naturam communem et omnium existimationem corpus ejus mirabiliter purgatum invenerunt ita, quod sola ossa absque omni fœtore remanserunt; et, quod mirabilius est, nigra quædam pars conglobata, sicut thus redolens aut myrrha loco viscerum vel intestinorum apparebat. In ipsa autem translatione *b* et post tanta in Urbe Roma et in aliis mundi partibus, præsertimque in regno Sueciæ miracula ad ostentationem meritorum suæ prædilectæ Sponsæ operari dignatus est Sponsus, quod vix lingua narrare vel calamus sufficiat exarare. Et de multis pauca in hoc tertio libello sunt collecta. Unde de mortuis suscitatis, quasi de præstantiori miraculo primum innectitur capitulum *c*.

B

ANNOTATA.

a Imo anno 1373, die 23 Julii.

b Ossa ejus, anno 1373 mense Septembri ex Urbe in Sueciam deportari cepta, Vastenæ deposita fuerunt anno 1374, mense Julio, relicto Romæ in monasterio Panispernæ brachio.

c Capitulo 1 junctimus hic 2 de cæcis, et 3 de surdis et mutis curatis.

CAPUT I.

De mortuis suscitatis, cæcis, surdis et mutis curatis.

A mortis saltem periculo

a

b

c

d

e

f

g

suspensum liberat.

Apud ecclesiam Horbi *a*, diœcesis Upsalensis quidam dezlavus *b*, mendax tyrannus, Petrum quendam nomine apprehendit, imputans sibi, quod famulus suus quendam vulnerasset rusticum, ob quam causam dicebat ipsum esse bannitum *c*, et, ille, famulum suum pro se respondere, nihilque sibi imputari debere, respondit. Tyrannus autem apprehenso eo, cum ad sexcentum marcas taliare *d*, tres demum ferri petivit lescas *e* : sed duo curati ibidem existentes, ut periculum suum, sicut posset, redimeret, consuluerunt : quam ob causam vas unum ferri tyranno obtulit : tyrannus vero despectum in hoc fuisse se arbitratus, ad torturas illum poni jussit : perterritus autem homo Deo, et B. Birgittæ votum vovit, quod, si ejus meritis liberaretur, locum de Wasteno, ubi ipsius sanctum corpus requiescit, annuatim per decennium visitaret, dimidiumque cere talentum *f* pro munere offerret. Facto itaque voto, cum nulla evasisset tormenta, ad furcas tandem forti chamo *g* suspensus est : timebat enim profanus ille, quod et accidit, ne, si evaderet, contra eum querelam proponeret.

130 A meridie igitur usque ad solis occasum in patibulo suspensus pependit, et tunc unus illorum Deo odibilium videns ocreas, corporis quoque ornamenta satis bona, voluisset sibi tulisse, sed puer XIII annorum adstans clamavit, dicens : Vide, quid facias, mulierem enim in albis usque ad pectus cri-

nes habentem, hominemque illum sustentantem **D** ibi video; et homo, Utinam, inquit, sancta illa Mulier, ejus reliquiæ ad terram istam nuper translatae sunt, cujus etiam per tres annos coquus fui, hominem istum juvare vellet ad salutem : ob reverentiam ergo illius præscindam cordam, vestes et ornamenta corporis dimittam; quod et fecit, eumque ibi jacere permisit. Jacens ergo usque ad noctem penitus exanimis et sine spiritu tandem post longum tempus respiravit, aperuitque oculos, et spiritus omnes parumper recuperavit. Manus tamen ambas adhuc ante pectus ligatas fortiter habebat. Denique viribus utcumque recuperatis, retraxit se infra blada *h*, verens, ne crudelissimæ bestię se forsitan redeuntē occiderent. Cumque funiculum disrumpere dentibus niteretur, mox ut illud ori applicuit, velut filum comminutum est. Surgens ergo inde ad locum, ubi prius captus fuerat, et ad sacerdotes nocte ipsa devenit; propositisque coram rege quereimoniis, tyrannus cum suis satellitibus hanc ob rem extra regnum bannitus est *i*.

131 In parochia Fialanebro Arosiensis *k* diœcesis infans quidam sex septimanarum per dies XII infirmatus, tandem ab omnibus per unius horæ spacium mortuus judicatus est : cujus parentes B. Birgittæ præsidium cum lacrymis postulantes, revixit illico, et parentes ejus, qui pro illo voverant cum oblationibus Wastenam perrexerunt. Rusticus quidam Dyngestine incola a parentibus axoris, quod eam exoram haberet, pluries fuerat redargutus; afflixerat quippe illam nonnunquam acriter verberibus. Nocte ergo quadam, cum sana cum eo dormitum iret, morte subitanea juxta eundem jacens præventa fuit. Mane autem factò, uxorem vir extinctam penes se reperiens, Deum ac B. Birgittam obortis lacrymarum singultibus in secreto loco suppliciter exorabat, ut ipse, mortis uxoris innocens, immunis illius consanguineos evadere potuisset. Consanguinei vero et vicini ad tantæ tristitiæ spectaculum concurrentes, et auctorem eum existimantes funus ad feretrum posuerunt amarissime condolendo.

132 Dum autem vir pro vita uxoris, et, ut exerspersi sinistræ opinionis fieret, orationi procumberet; vitæ restituta mulier viva voce sororem suam his verbis alloquebatur : Soror mea, ad quid huc venisti? Et circumspiciens circumstantes de ipsorum causa adventus interrogabat, qui dicebant, morte se ejus percepta venisse; tunc illa; Laus et gloria sit Omnipotenti Deo et sanctissimæ Birgittæ, cujus precibus merui pristina vitæ ad tempus restitui. Vir autem suus redivivam uxorem audiens celeri cursu venit ad eam, flexoque genu, obnixius precabatur, ut, omnibus audientibus, an ipse sui obitus causa exitisset, enarraret; respondit, non, sed secundum voluntatem Dei hoc factum est, ut immensa Christi charitas, qua Sponsam suam Birgittam amplecti dignatus est, in me reveletur, cujus interventionibus de hac etiam * brevi disjungi debeam; et vocato ad se sacerdote, facta confessione, Eucharistia et extrema unctione perceptis. ut vera Christiana spiritum in manus Domini commendavit, conjuge suo ab omni malæ opinionis opprobrio immuni præservato.

133 Quidam in parochia Folberæ, Arosiensis diœcesis, uxore mane surgente pro necessario opere agendo, cum duobus filiis parvulis quiescebat in lecto; qui filii ululatum horribilem emittentes, subito mortui sunt : quorum membra